

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [*YVES BOT*] SECINĀJUMI,
sniegti 2014. gada 18. novembrī¹

Lieta C-147/13

**Spānijas Karaliste
pret**

Eiropas Savienības Padomi

Prasība atcelt tiesību aktu — Ciešākas sadarbības īstenošana — Vienotas patentaizsardzības izveide — Regula (ES) Nr. 1260/2012 — Tulkošanas jomā piemērojamie noteikumi — Nediskriminācijas princips — Pilnvaru deleģēšana organizācijām ārpus Savienības — Juridiskā pamata izvēle — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Savienības tiesību autonomijas princips

1. Ar savu prasību Spānijas Karaliste lūdz atcelt Padomes 2012. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1260/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību².

2. Apstrīdētā regula tika pieņemta Padomes 2011. gada 10. marta Lēmuma 2011/167/ES, ar ko atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi³, rezultātā.

3. Tā ietilpst “vienotā patenta tiesību aktu kopumā” līdzās Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 17. decembra Regulai (ES) Nr. 1257/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi⁴, un Vienotās patentu tiesas izveides nolīgumam, kas parakstīts 2013. gada 19. februārī⁵.

I – Atbilstošās tiesību normas

4. Vēlos atsaukties uz saviem secinājumiem lietā C-146/13 Spānija/Parlaments un Padome, kas pašlaik ir izskatīšanā Tiesā, saistībā ar atbilstošajām tiesību normām, kuras tajos jau ir izklāstītas.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — OV L 361, 89. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”.

3 — OV L 76, 53. lpp.; turpmāk tekstā – “Lēmums par ciešāku sadarbību”. Attiecībā uz šo lēmumu ir celtas divas prasības atcelt tiesību aktu, kuras iesniegušas Spānijas Karaliste un Itālijas Republika un kuras Tiesa ir noraidījusi ar spriedumu Spānija un Itālija/Padome (C-274/11 un C-295/11, EU:C:2013:240).

4 — OV L 361, 1. lpp.

5 — OV C 175, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “VPT nolīgums”.

A – Starptautiskās tiesības

5. Konvencijas par Eiropas patentu piešķiršanu (Eiropas Patentu konvencija), kas parakstīta Minhenē 1973. gada 5. oktobrī un stājusies spēkā 1977. gada 7. oktobrī⁶, 14. pantā, kura nosaukums ir “Eiropas Patentu iestādes, Eiropas patenta pieteikumu un citu dokumentu valodas”, ir noteikts:

“1. Eiropas Patentu iestādes [⁷] oficiālās valodas ir vācu, angļu un franču valoda.

2. Ikviens Eiropas patenta pieteikums ir jāiesniedz kādā no oficiālajām valodām vai – ja tas tiek iesniegts citā valodā – ir jāiztulko kādā no oficiālajām valodām atbilstoši izpildes noteikumiem. Visā [EPI] procedūras laikā šis tulkojums var tikt pieskaņots pieteikuma tekstam versijā, kādā tas iesniegts. Ja vajadzīgais tulkojums netiek iesniegts paredzētajos termiņos, pieteikums tiek uzskatīts par atsauktu.

3. [EPI] oficiālā valoda, kurā Eiropas patenta pieteikums ir iesniegts vai tulkots, ir jālieto kā lietvedības valoda visās [EPI] procedūrās, ja vien izpildes noteikumos nav paredzēts citādi.

4. Fiziskās vai juridiskās personas, kuru domicils vai atrašanās vieta ir līgumslēdzējā valstī, kuras oficiālā valoda ir cita valoda, nevis vācu, angļu vai franču valoda, un šīs valsts pilsoņi, kuru domicils ir ārvalstīs, dokumentus, kas jāiesniedz noteiktā termiņā, var iesniegt šīs valsts oficiālajā valodā. Tomēr šīm personām ir jāiesniedz tulkojums kādā no [EPI] oficiālajām valodām atbilstoši izpildes noteikumiem. Ja dokuments, kas neietilpst dokumentos, kuri veido Eiropas patenta pieteikumu, netiek iesniegts prasītajā valodā vai ja vajadzīgais tulkojums netiek iesniegts paredzētajos termiņos, tiek uzskatīts, ka minētais dokuments nav iesniegts.

5. Eiropas patenta pieteikumi tiek publicēti lietvedības valodā.

6. Eiropas patentu specifikācijas [⁸] tiek publicētas lietvedības valodā, un tajās ir ietverts pretenziju [⁹] tulkojums abās pārējās [EPI] oficiālajās valodās.

[..]

8. Ieraksti Eiropas patentu reģistrā tiek veikti trijās [EPI] oficiālajās valodās. Šaubu gadījumā autentisks ir ieraksts lietvedības valodā.”

B – Savienības tiesības

6. Apstrīdētās regulas preambulas 5. un 6. apsvērums ir izteikti šādā redakcijā:

“(5) [...] [vienota spēka Eiropas patentu¹⁰] tulkošanas kārtībai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jāveicina inovācijas un jo īpaši jāpalīdz maziem un vidējiem uzņēmumiem [turpmāk tekstā – “MVU”]. Tai būtu jāpadara piekļuve [VSEP] un patentu sistēmai kopumā vieglāka, lētāka un juridiski droša.

6 — Turpmāk tekstā – “EPK”.

7 — Turpmāk tekstā – “EPI”.

8 — Saskaņā ar definīciju, kas pārņemta no EPI glosārija, specifikācija ir “dokuments, kurā aprakstīts izgudrojums un izklāstīts aizsardzības apjoms. [Tajā] ir ietverts apraksts, pretenzijas un – attiecīgā gadījumā – zīmējumi”.

9 — Saskaņā ar definīciju, kas pārņemta no tā paša glosārija, pretenzija ir “patenta pieteikuma vai patenta specifikācijas daļa. [Tajā] ir pēc tehniskām pazīmēm noteikts saturs, kuram lūgta aizsardzība”.

10 — Turpmāk tekstā – “VSEP”.

(6) Tā kā par Eiropas patentu piešķiršanu atbild EPI, [VSEP] tulkošanas kārtība būtu jāveido uz pašreizējās EPI procedūras pamata. Minētās kārtības mērķis būtu panākt vajadzīgo līdzsvaru starp uzņēmēju un sabiedrības interesēm procedūru izmaksu un tehniskās informācijas pieejamības ziņā.”

7. Šīs regulas preambulas 15. apsvērumā ir paredzēts:

“Šī regula neskar nedz saskaņā ar LESD 342. pantu paredzētos noteikumus par valodu lietošanu Savienības iestādēs, nedz arī Padomes [1958. gada 15. aprīļa] Regulu Nr. 1 [..], ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas ^[11]. Šī regula balstās uz EPI valodu režīmu [valodu lietojuma noteikumiem], un nebūtu jāuzskata, ka tā rada īpašu valodu režīmu [valodu lietojuma noteikumus] Savienībā vai rada precedentu ierobežota valodu režīma [valodu lietojuma noteikumu] piemērošanai kādā turpmākā Savienības juridiskā instrumentā.”

8. Apstrīdētās regulas 3.–7. pantā ir noteikts:

“3. pants

[VSEP] tulkošanas kārtība

1. Neskarot šīs regulas 4. un 6. pantu, ja Eiropas patenta, kuram ir noteikts vienots spēks, specifikācija jau ir publicēta saskaņā ar EPK 14. panta 6. punktu, papildu tulkojumi nav vajadzīgi.

2. Vienota spēka pieprasījumu, kā minēts Regulas [..] Nr. 1257/2012 9. pantā, iesniedz lietvedības valodā.

4. pants

Tulkojums strīda gadījumā

1. Ja rodas strīds saistībā ar [VSEP] iespējamu pārkāpumu, patenta īpašnieks pēc iespējamā pārkāpēja pieprasījuma un izvēles nodrošina [VSEP] pilnu tulkojumu tās [ciešākā sadarbībā ¹²] iesaistītās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā noticis iespējamais pārkāpums, vai tās iesaistītās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā ir iespējamā pārkāpēja dzīvesvieta [domicils].

2. Ja rodas strīds saistībā ar [VSEP], patenta īpašnieks tiesvedības laikā pēc tās tiesas pieprasījuma, kas iesaistītajās dalībvalstīs ir kompetenta izskatīt strīdus, kas attiecas uz [VSEP], nodrošina patenta pilnu tulkojumu minētās tiesas tiesvedības valodā.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto tulkojumu izmaksas sedz patenta īpašnieks.

4. Ja rodas strīds attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību, strīdu iztiesājošā tiesa izvērtē un, jo īpaši, ja iespējamais pārkāpējs ir MVU, fiziska persona vai bezpeļņas organizācija, universitāte vai publiska pētniecības organizācija, ņem vērā, vai iespējamais pārkāpējs, pirms viņam tika nodrošināts 1. punktā minētais tulkojums, ir rīkojies, nezinot, ka tas pārkāpis [VSEP], vai tam nebija pamatota iemesla to zināt.

11 — OV 1958, 17, 385. lpp.

12 — Turpmāk tekstā — “iesaistītā dalībvalsts”.

5. pants

Kompensācijas shēmas administrēšana

1. Ņemot vērā to, ka Eiropas patenta pieteikumus atbilstīgi EPK 14. panta 2. punktam var iesniegt jebkurā valodā, iesaistītās dalībvalstis saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1257/2012 9. pantu EPK 143. panta nozīmē uztic EPI administrēt kompensācijas shēmu, saskaņā ar kuru pieteikumu iesniedzējiem, kuri EPI iesniedz patenta pieteikumus vienā no Savienības oficiālajām valodām, kas nav EPI oficiālā valoda, atlīdzina visas tulkošanas izmaksas, nepārsniedzot noteiktu lielumu [noteiktu maksimālo apmēru].

2. [Šī] panta 1. punktā minēto kompensācijas shēmu finansē no Regulas [...] Nr. 1257/2012 11. pantā minētajām maksām, un tā ir pieejama tikai MVU, fiziskām personām, bezpeļņas organizācijām, universitātēm un publiskām pētniecības organizācijām, kuru dzīvesvieta [domicils] vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir dalībvalstī.

6. pants

Pārejas pasākumi

1. Pārejas periodā, kas sākas ar šīs regulas piemērošanas dienu, vienota spēka pieprasījumu, kā minēts Regulas [...] Nr. 1257/2012 9. pantā, iesniedz kopā ar:

- a) Eiropas patenta specifikācijas pilnu tulkojumu angļu valodā, ja lietvedības valoda ir franču vai vācu valoda; vai
- b) Eiropas patenta specifikācijas pilnu tulkojumu jebkurā citā Savienības oficiālajā valodā, ja lietvedības valoda ir angļu valoda.

2. Saskaņā ar Regulas [...] Nr. 1257/2012 9. pantu iesaistītās dalībvalstis EPK 143. panta nozīmē uztic EPI publicēt šā panta 1. punktā minētos tulkojumus, cik drīz vien iespējams pēc Regulas [...] Nr. 1257/2012 9. pantā minētā vienota spēka pieprasījuma iesniegšanas dienas. Šādiem tulkojumiem nav juridiska spēka, un tos nodrošina tikai informatīvos nolūkos.

3. Sešus gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas un pēc tam katrus divus gadus [reizi divos gados] neatkarīgu ekspertu komiteja objektīvi izvērtē, vai ir pieejami patenta pieteikumu un specifikāciju augstas kvalitātes mašintulkumi visās Savienības oficiālajās valodās, kurus [kuru sistēmu] izstrādā EPI. Šo ekspertu komiteju izveido iesaistītās dalībvalstis Eiropas Patentu organizācijas satvarā [Šo ekspertu komiteju iesaistītās dalībvalstis izveido saistībā ar Eiropas Patentu organizāciju], un tajā ir EPI un nevalstisko organizāciju pārstāvji, kuri pārstāv Eiropas patentu sistēmas lietotājus un kurus saskaņā ar EPK 30. panta 3. punktu kā novērotājus uzaicinājusi Eiropas Patentu organizācijas Administratīvā padome.

4. Pamatojoties uz šā panta 3. punktā minētajiem pirmajiem vērtējumiem un pēc tam reizi divos gados, pamatojoties uz turpmākiem vērtējumiem, Komisija iesniedz ziņojumu Padomei un vajadzības gadījumā izstrādā priekšlikumus par to, ka pārejas periods ir jāizbeidz.

5. Ja pārejas periodu neizbeidz, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, tad tas beidzas pēc 12 gadiem, skaitot no šīs regulas piemērošanas dienas.

7. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no 2014. gada 1. janvāra vai no dienas, kurā stājas spēkā [VPT nolīgums], atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.”

II – Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

9. Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 22. martā, Spānijas Karaliste ir cēlusi šo prasību.

10. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 12. septembra lēmumiem Beļģijas Karalistei, Čehijas Republikai, Dānijas Karalistei, Vācijas Federatīvajai Republikai, Francijas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijai, Nīderlandes Karalistei, Zviedrijas Karalistei, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei, Eiropas Parlamentam un Komisijai tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam saskaņā ar Tiesas Reglamenta 131. panta 2. punktu.

11. Rakstveida apsvērumus iesniedza visas šīs personas, kas iestājušās lietā, izņemot Luksemburgas Lielhercogisti.

12. Spānijas Karalistes prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto regulu un
- pakārtoti, atcelt minētās regulas 4. un 5. pantu, 6. panta 2. punktu un 7. panta 2. punktu un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13. Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt un
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III – Par prasību

14. Prasības pamatojumam Spānijas Karaliste izvirza piecus galvenos pamatus.

15. Pirmais pamats ir balstīts uz principa par nediskrimināciju valodas dēļ pārkāpumu. Otrais pamats ir balstīts uz spriedumā lietā *Meroni/Augstā iestāde*¹³ izklāstīto principu pārkāpumu, jo EPI ir deleģēti administratīvi uzdevumi, kuri saistīti ar VSEP. Trešais pamats ir par juridiskā pamata neesamību. Ceturtais pamats ir balstīts uz tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu. Visbeidzot, piektais pamats ir par Savienības tiesību autonomijas principa pārkāpumu.

16. Pakārtoti, Spānijas Karaliste lūdz daļēji atcelt apstrīdēto regulu, kā pausts šo secinājumu 12. punktā.

13 — 9/56, EU:C:1958:7.

A – Par pirmo pamatu, kas balstīts uz principa par nediskrimināciju valodas dēļ pārkāpumu

1) Lietas dalībnieku argumenti

17. Spānijas Karaliste būtībā apgalvo, ka, pieņemdamā apstrīdēto regulu, Padome neesot ievērojusi nediskriminācijas principu, kurš paredzēts LES 2. pantā, attiecībā uz VSEP ieviesdama valodu lietojuma noteikumus, kas kaitē personām, kuru valoda nav kāda no EPI oficiālajām valodām, proti, vācu, angļu un franču valoda. Šie [valodu lietojuma] noteikumi radot nevienlīdzību starp, pirmkārt, Savienības pilsoņiem un uzņēmumiem, kuri spēj pietiekami sīki saprast iepriekš minētajās valodās rakstītus dokumentus, un, otrkārt, tiem, kuri to nespēj un kuriem par saviem līdzekļiem būs jāveic tulkojumi. Jebkuram Savienības oficiālo valodu lietojuma ierobežojumam būtu jābūt pienācīgi pamatotam, ievērojot samērīguma principu.

18. Pirmām kārtām, piekļuve dokumentu, ar kuriem sabiedrībai tiek piešķirtas tiesības, tulkojumiem netiekot nodrošināta, jo VSEP specifikācija tiks publicēta lietvedības valodā un tajā būs ietverts pretenziju tulkojums abās pārējās EPI oficiālajās valodās, bez iespējas saņemt citu tulkojumu, kas esot diskriminējoši un ar ko tiekot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips. Apstrīdētajā regulā neesot precizēts pat tas, kādā valodā tiks piešķirts VSEP, nedz arī tas, vai tas tiks publicēts. Fakts, ka, lai paredzētu VSEP valodu lietojuma noteikumus, Savienības likumdevējs ir pamatojies uz EPI noteikumiem, nenodrošinot šo noteikumu atbilstību Savienības tiesībām. Pretēji Kopienas preču zīmes noteikumiem, ar apstrīdēto regulu netiekot radīts līdzsvars starp uzņēmumu un sabiedrības¹⁴ interesēm.

19. Otrām kārtām, attiecīgais tiesiskais regulējums esot nesamērīgs un neesot pamatots ar vispārējām interesēm. Vispirms patenta specifikācijas tulkojuma neesamība un sevišķi tā pretenziju tulkojuma neesamība nozīmējot lielu tiesisko nenoteiktību un varot nelabvēlīgi ietekmēt konkurenci. Pirmkārt, šī situācija apgrūtinot piekļuvi tirgum un, otrkārt, tā nelabvēlīgi ietekmējot uzņēmumus, kuriem būtu jāsedz tulkošanas izmaksas. Tāpat VSEP esot iekšējam tirgum būtisks rūpnieciskā īpašuma dokuments. Visbeidzot, attiecīgajā tiesiskajā regulējumā neesot paredzēti pārejas noteikumi, kas nodrošinātu pienācīgu iepazīšanos ar patentu. Šajā ziņā nedz mašīntulkojumu izstrāde, nedz pienākums iesniegt pilnu tulkojumu strīda gadījumā neesot pietiekami līdzekļi.

20. No tā izrietot, ka, ieviešot izņēmumu no Savienības oficiālo valodu vienlīdzības principa, tas būtu bijis jāpamato ar citiem kritērijiem, nevis tikai ar saimnieciskiem kritērijiem, kas minēti apstrīdētās regulas preambulas 5. un 6. apsvērumā.

21. Padome atbild, pirmām kārtām, ka no Līgumiem nevar secināt nevienu principu, saskaņā ar kuru pret visām Savienības oficiālajām valodām visos apstākļos būtu jāizturas vienlīdzīgi; tas turklāt esot apstiprināts LESD 118. panta otrajā daļā, kurai nebūtu jēgas, ja pastāvētu tikai vieni iespējamie valodu lietojuma noteikumi, kas ietver visas Savienības oficiālās valodas.

22. Otrām kārtām, pašreizējā sistēmā jebkura fiziskā vai juridiskā persona Eiropas patenta reģistrācijas pieteikumu varot iesniegt jebkurā valodā, tomēr ar nosacījumu, ka tā divu mēnešu laikā iesniedz tulkojumu kādā no trijām EPI oficiālajām valodām, kas kļūtu par lietvedības valodu, [un] pretenzijas pēc tam tiktu publicētas abās pārējās EPI oficiālajās valodās. Tādējādi reģistrācijas pieteikums tiktu tulkots un publicēts spāņu valodā tikai tad, ja pieteikums par patenta apstiprinājumu būtu iesniegts attiecībā uz Spāniju.

¹⁴ — Termins "sabiedrība" ir lietots spriedumā *Kik/ITSB* (C-361/01 P, EU:C:2003:434).

23. Trešām kārtām, npublicēšanai spāņu valodā esot tikai ierobežotas sekas, jo apstrīdētajā regulā esot paredzēta izmaksu kompensācijas shēma; patentus parasti pārvaldot rūpnieciskā īpašuma padomes, kuras zina citas Savienības valodas; ietekme uz piekļuvi zinātniskajai informācijai spāņu valodā esot neliela; tikai neliela daļa Eiropas patentu pieteikumu pašlaik tiekot tulkoti spāņu valodā; apstrīdētajā regulā esot paredzēts ieviest augstas kvalitātes mašintulkošanas sistēmu visās Savienības oficiālajās valodās, un apstrīdētās regulas 4. pantā esot noteikta iespējamās MVU, fizisko personu, bezpeļņas organizāciju, universitāšu un publisku pētniecības organizāciju atbildības robeža.

24. Ceturtām kārtām, saistībā ar VSEP lietoto valodu skaita ierobežojumam esot legītīms mērķis, kas vērsts uz tā pieņemamām izmaksām.

25. Personas, kas iestājušās lietā, piekrīt Padomes argumentiem. Tās uzsver, ka atrast līdzsvaru starp dažādajiem saimnieciskās darbības subjektiem ir bijis sevišķi sarežģīti, jo atšķirību dēļ starp dalībvalstīm vērtējumā par valodu lietojuma noteikumiem visi agrākie vienotā patenta projekti ir cietuši neveiksmi.

26. Francijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Apvienotā Karaliste piebilst, ka valodu lietojuma noteikumu – atbilstoši kuriem būtu jāparedz specifikācijas vai vismaz tās pretenziju tulkošana visās Savienības oficiālajās valodās – ieviešana būtu tik dārga, ka tā nebūtu iespējama. Pirmkārt, VSEP valodu lietojuma noteikumi esot izraudzīti tādēļ, ka vācu, angļu un franču valoda ir EPI oficiālās valodas. Otrkārt, gandrīz 90 % Eiropas patentu pieteikumu iesniedzēju šobrīd iesniedzot patentu reģistrācijas pieteikumus šajās valodās, pirms tulkot specifikāciju un pretenzijas.

2) Mans vērtējums

27. Spānijas Karaliste apstrīd to, ka ar tās argumentiem tiktu teikts, ka patentam ir nepieciešams tulkojums visās Savienības oficiālajās valodās. Tomēr varu to apšaubīt, jo Spānijas Karaliste replikas raksta 25. punktā secina, ka VSEP ir tāda aizsardzības tiesību forma, ka visiem tiesību subjektiem, nevis tikai tiem tiesību subjektiem, kuri zina vācu, angļu vai franču valodu, ir jāvar pietiekami labi iepazīties ar atbilstošo informāciju, un ka tajā ir precizēts, ka izveidotajā sistēmā nav piedāvāti starprisinājumi, kuri, vienlaikus nodrošinot finansiālo izdevumu samazināšanu, nodrošinātu to, ka visi tiesību subjekti, pret kuriem patents vērsts, pienācīgi ar to iepazītos, kā tas ir pieņemts attiecībā uz Kopienas preču zīmēm.

28. Vispirms jāatgādina šīs lietas apstākļi.

a) Šīs lietas apstākļi

29. Šī lieta ir saistīta ar ciešākas sadarbības īstenošanu attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi.

30. Kopš Lisabonas līguma ar LESD 118. panta otro daļu Padomei ir sniegts atbilstošs juridiskais pamats, lai tā paredzētu “valodas [lietojuma] noteikumus, kas attiecas uz [...] Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību apliecinošiem dokumentiem”.

31. Kā Padome un atsevišķas personas, kas iestājušās lietā, ir uzsvērušas savā procesuālajā rakstā, šīs tiesību normas formulējums liecina, ka LESD ir paredzēts, ka dažos gadījumos var tikt ieviesti atšķirīgi valodu lietojuma noteikumi, un šī tiesību norma apstiprina, ka ir iespējams ierobežot lietojamo valodu skaitu¹⁵.

15 — Skat. apstrīdētās regulas preambulas 15. apsvērumu, kurā ir noteikts, ka nebūtu jāuzskata, ka šī regula rada īpašus valodu lietojuma noteikumus Savienībā vai rada precedentu ierobežotu valodu lietojuma noteikumu piemērošanai kādā turpmākā Savienības juridiskā instrumentā.

32. Savienības likumdevējs, ņemot vērā minēto tiesību normu, attiecībā uz VSEP ir izvēlējis valodu lietojuma noteikumus, kas balstīti uz sistēmu, kāda ir EPI – starptautiskai organizācijai, kuras oficiālās valodas ir vācu, angļu un franču valoda.

33. Tiesa spriedumā lietā *Kik/ITSB*¹⁶ ir atzinusi, ka Savienības tiesībās nav valodu vienlīdzības principa. Visas Līgumos ietvertās norādes uz valodu lietojumu Savienībā nevar uzskatīt par izpausmi Savienības vispārējam principam, kas nodrošina katram pilsonim tiesības uz to, ka viss, kas var ietekmēt viņa intereses, “jebkurā gadījumā” ir rakstīts viņa valodā¹⁷.

34. Tomēr Savienības likumdevēja suverēnajai varai ir robežas, jo Tiesa ir norādījusi, ka personas tomēr nevar tikt diskriminētas savas valodas dēļ¹⁸.

35. Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētajā regulā Savienības likumdevējs ir ietvēris tulkošanas jomā piemērojamos noteikumus. Daži no šiem noteikumiem ir piemērojami tikai pārejas periodā, līdz brīdim, kad darbosies patentu pieteikumu un specifikāciju augstas kvalitātes mašintulkojumu sistēma¹⁹.

36. Saistībā ar pirmo pamatu Spānijas Karaliste neapstrīd Savienības likumdevēja izvēli pamatoties uz EPI sistēmu, taču tā apgalvo, ka šī sistēma ir diskriminējoša tiktāl, ciktāl ar to ir radīta atšķirīga attieksme, jo attieksme pret saimnieciskās darbības subjektiem, kuru valoda nav vācu, angļu vai franču valoda, ir sliktāka nekā pret tiem, kuri šīs valodas pārvalda, jo pirmajiem minētajiem subjektiem nav piekļuves tulkojumiem savā valodā.

37. Saskaņā ar šīs dalībvalsts viedokli, VSEP valodu lietojuma noteikumi ir ierobežojoši un nav pamatoti.

38. Apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktā ir noteikts, ka, “neskarot šīs regulas 4. un 6. pantu, ja Eiropas patenta, kuram ir noteikts vienots spēks, specifikācija jau ir publicēta saskaņā ar EPK 14. panta 6. punktu [20], papildu tulkojumi nav vajadzīgi”.

39. Šeit nav nekādu šaubu, ka personas, kuras nezina EPI oficiālās valodas, tiek diskriminētas un ka tādējādi Savienības likumdevējs ir izrādījis atšķirīgu attieksmi.

40. Tātad man jāpievēršas izpētei par to, vai Savienības likumdevēja izvirzītais mērķis, ieviešot diskriminējošu tiesību aktu, ir tiesisks, un attiecīgā gadījumā jāpārbauda tas, vai šī atšķirīgā attieksme ir atbilstoša un samērīga²¹.

16 — EU:C:2003:434. Minētā lieta bija par valodu lietojuma noteikumiem, kas ieviesti ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), un attiecās uz Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi, modeļi) (ITSB) valodu lietojuma noteikumiem.

17 — 82. punkts. Skat. arī otro klasifikācijas iespēju, ko sniedzis ģenerālvokāts M. Maduru [*M. Maduro*] secinājumos lietā *Spānija/Eurojust* (C-160/03, EU:C:2004:817, 42. un nākamie punkti), kurā pieņemts spriedums *Spānija/Eurojust* (C-160/03, EU:C:2005:168) un kurai ir līdzīga šī lieta, bet šajā gadījumā īpaši saistībā ar tiesisko regulējumu par ciešāku sadarbību un EPI sistēmu.

18 — Skat. Vanhamme, J., “L'équivalence des langues dans le marché intérieur: l'apport de la Cour de justice”, no: *Cahiers de droits européens*, Nr. 3–4, 2007, 359. lpp., kurā ir teikts, ka, ja “[valodu vienlīdzības] principa esamību jebkurā veidā ir grūti saprast, jo tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi ir prerogative, kas ir piesaistīta personām, nevis to īpašībām vai dialektiem[, tad savukārt] vienlīdzīgas attieksmes princips ir pilnībā atzīts Savienības pilsoņiem [...] un Savienībā dibinātiem uzņēmumiem” (378. un 379. lpp.).

19 — Skat. apstrīdētās regulas 6. panta 3. punktu.

20 — Atgādinu, ka atbilstoši šai tiesību normai Eiropas patentu specifikācijas tiek publicētas lietvedības valodā un tajās ir ietverts pretenziju tulkojums abās pārējās EPI oficiālajās valodās.

21 — Spriedums *Kik/ITSB* (EU:C:2003:434, 94. punkts).

b) Savienības likumdevēja iecerētais mērķis

41. Pašlaik Eiropas patentaizsardzības sistēmai ir raksturīgas ļoti lielas izmaksas²². Kad EPI piešķir šādu patentu, tas ir jāapstiprina katrā no dalībvalstīm, kurā cenšas panākt šo aizsardzību. Lai šis patents tiktu apstiprināts dalībvalsts teritorijā, valsts tiesībās var tikt prasīts, lai minētā patenta īpašnieks iesniegtu tā tulkojumu šīs dalībvalsts oficiālajā valodā²³.

42. Ieinteresētās personas, tostarp visu nozaru uzņēmumi, nozaru federācijas, MVU grupas, patentu tiesības praktizējošie [juristi], valsts iestādes un pētnieki ir uzskatījuši, ka Eiropas patenta lielās izmaksas ir šķērslis patentaizsardzībai Savienībā²⁴.

43. Ņemot vērā šo konstatējumu un tā kā Savienības mērķi ir sekmēt iekšējā tirgus darbību, Eiropas uzņēmumu spējas inovāciju jomā²⁵, izaugsmi un konkurētspēju, ir būtiski un ir nepieciešams, lai Savienības likumdevējs šajā ziņā ieviestos patentu jomā. Tādējādi ieviestajai sistēmai ir jānodrošina vienota patentaizsardzība visu iesaistīto dalībvalstu teritorijā, vienlaikus, pateicoties valodu lietojuma noteikumiem, novēršot pārāk lielas izmaksas.

44. Tātad VSEP tulkošanas noteikumi ir paredzēti vienkārši un ar labu izmaksu un efektivitātes attiecību²⁶, lai garantētu tiesisko noteiktību, rosinātu inovāciju un it īpaši sniegtu labumu MVU²⁷.

45. Saistībā ar Spānijas Karalistes veikto salīdzinājumu ar Kopienas preču zīmi, es uzskatu, ka šeit ir minētā salīdzinājuma robežas.

46. Protams, Kopienas preču zīme un Eiropas patents ir divas intelektuālā īpašuma aizsardzības tiesību formas, kuri ir radīti par labu saimnieciskās darbības subjektiem, nevis visiem pilsoņiem, jo šiem saimnieciskās darbības subjektiem nav pienākuma tos izmantot²⁸.

47. Ar vienoto aizsardzību, kuru tie sniedz, ir novērsts tas, ka šiem saimnieciskās darbības subjektiem būtu jāiesniedz vairāki valsts apstiprinājuma pieteikumi, kas rada tulkošanas izmaksas.

48. Toties Kopienas preču zīme un VSEP būtiski atšķiras tieši jautājumā par šīm izmaksām, kā to norāda Beļģijas Karaliste, Francijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Apvienotā Karaliste un Parlaments. Abos gadījumos netiek tulkots tas pats. Attiecībā uz preču zīmi jautājums ir par standarta shēmu, bet attiecībā uz patentu ir nepieciešams ļoti tehnisks apraksts²⁹.

22 — Skat. 2. lpp. Priekšlikumā Padomes Regulai, ar ko īsteno ciešāku sadarbību, lai izveidotu vienotu patentaizsardzību, un kas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību (COM(2011) 216, galīgā redakcija).

23 — Izņemot dalībvalstis, kuras ir līgumslēdzējas puses Nolīgumam par EPK 65. panta piemērošanu, kurš noslēgts Londonā 2000. gada 17. oktobrī, atbilstoši kuram līgumslēdzējas puses apņemas pilnībā vai lielā mērā atteikties no Eiropas patentu tulkojuma iesniegšanas savā valsts valodā, ja kāda no EPI valodām šim līgumslēdzējam pusēm ir oficiālā valoda.

24 — Skat. 4. un 5. lpp. Priekšlikumā Padomes regulai (ES) par Eiropas Savienības patenta tulkošanas kārtību (COM(2010) 350, galīgā redakcija). Skat. arī 2. punktu Komisijas analizē par ietekmi, kuras nosaukums ir "Impact assessment accompanying document to the proposal for a regulation of the European Parliament and the Council implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection and proposal for a Council regulation implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection with regard to the applicable translation arrangements" (SEC(2011) 482, galīgā redakcija), kas ir pieejama angļu valodā.

25 — Skat. 14. lpp. Komisijas Paziņojumā ar nosaukumu "Eiropa 2020 – Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" (COM(2010) 2020, galīgā redakcija), kas vērsta uz pamatiniciatīvu: "Inovācijas Savienība".

26 — Skat. apstrīdētās regulas preambulas 4. apsvērumu.

27 — Skat. šīs regulas preambulas 5. apsvērumu.

28 — Skat. spriedumu *Kik/ITSB* (EU:C:2003:434, 88. punkts).

29 — Skat. paskaidrojošās piezīmes attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma veidlapu, kas pieejama ITSB interneta vietnē, un prasību piešķirt Eiropas patentu, kas pieejama EPI interneta vietnē.

49. Tātad abas intelektuālā īpašuma aizsardzības tiesību formas būtiski atšķiras tehniskā ziņā. Šāds tehniskums ietekmē tulkojumu izmaksas, jo tas nozīmē garākus un sarežģītākus tulkojamos dokumentus. [Attiecībā uz] pretenzijām³⁰ parasti ir nepieciešams vērsties pie tulkotāja, kurš ir specializējies, un tajās parasti ir aptuveni 20 lappušu³¹, [vai] pat līdz 200 lappusēm³².

50. Tātad jākonstatē, ka Savienības likumdevējs ir pieņēmis apstrīdēto regulu ar leģitīmu mērķi rast valodniecisku risinājumu, kas atbilstu šo secinājumu 43. punktā minētajiem Savienības mērķiem. Citiem vārdiem sakot, izraudzītie valodu lietojuma noteikumi, protams, nozīmē valodu lietojuma ierobežojumu, bet tiem ir leģitīms mērķis samazināt tulkošanas izmaksas.

51. Ja atšķirīgajai attieksmei pret Savienības oficiālajām valodām ir šāds mērķis, tad tagad ir jāizvērtē, vai šī izvēle ir atbilstoša un samērīga³³.

c) Atšķirīgās attieksmes atbilstošais un samērīgais raksturs

52. Lai samazinātu tulkošanas izmaksas, vienlaikus nodrošinot vienotu Eiropas patentaizsardzību iesaistīto dalībvalstu teritorijā, Savienības likumdevējs var iejaukties tikai dažos elementos.

53. Šķiet neiespējami ierobežot patenta lappušu skaitu. Aizsargājamo saturu noteiks tieši specifikācija, it īpaši pretenzijas. Turklāt vidējās tulkošanas izmaksas³⁴ diez vai var būt mazākas, ņemot vērā patentu tehniskumu.

54. Savukārt, jo lielāks būs valodu skaits, kurās tas jāiztulko, jo lielākas būs tulkojumu izmaksas.

55. Tādēļ, lai šīs izmaksas ierobežotu, Savienības likumdevējam nav citas izvēles, kā vien samazināt valodu skaitu, kurās ir jāiztulko VSEP.

56. Tādējādi ierobežot VSEP valodu skaitu ir atbilstoši, jo tas nodrošina vienotu patentaizsardzību, vienlaikus ļaujot būtiski samazināt tulkošanas izmaksas.

57. Turklāt Savienības likumdevējs ir izvēlējis pamatoties uz EPI sistēmu; šī izvēle ir loģiska, jo minētā sistēma jau ir sevi pierādījusi³⁵, tādēļ vācu, angļu un franču valodas izmantošana saistībā ar VSEP ir nozīmīga, jo tās ir EPI oficiālās valodas. Šī izvēle nodrošina zināmu stabilitāti saimnieciskās darbības subjektiem un patentu nozares profesionāļiem, kuriem turpmāk būs paradums strādāt šajās trijās valodās.

58. Turklāt jāsecina, ka šo valodu izvēle atbilst patentu nozares īstenībai valodu ziņā. Šajā saistībā, kā uzsver Padome, vairums zinātnisko darbu tiek publicēti vācu, angļu vai franču valodā. Tātad nav noliedzams, ka Eiropas pētnieki var saprast šajās valodās publicētos patentus. No iepriekš minētā Komisijas pētījuma par ietekmi, kā arī Zviedrijas Karalistes izvirzītajiem argumentiem arī izriet, ka vācu, angļu un franču valoda ir valodas, kurās runā tajās dalībvalstīs, no kurām Savienībā ir visvairāk patentu pieteikumu³⁶.

59. Tātad ierobežojums līdz trijām EPI oficiālajām valodām man šķiet atbilstošs, ņemot vērā Savienības likumdevēja izvirzītos leģitimos mērķus.

30 — Skat. definīciju, kas sniegta 9. zemsvītras piezīmē.

31 — Skat. 4.1. punktu, 14. lpp., Komisijas analizē par ietekmi, kas minēta 24. zemsvītras piezīmē.

32 — Skat. 5.2.2.2. punktu, 18. un 19. lpp., Priekšlikumā Padomes Lēmumam, ar ko atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi (COM(2010) 790, galīgā redakcija).

33 — Skat. spriedumu *Kik/ITSB* (T-120/99, EU:T:2001:189, 63. punkts).

34 — Šāda tulkojuma izmaksas ir 85 EUR par lappusi (skat. 4.1. punktu, 14. lpp., Komisijas analizē par ietekmi, kas minēta 24. zemsvītras piezīmē).

35 — Skat. 45. punktu manos secinājumos lietā C-146/13 Spānija/Parlaments un Padome, kas pašlaik ir izskatīšanā Tiesā.

36 — Skat. 2. pielikumu, 43. lpp., Komisijas analizē par ietekmi, kas minēta 24. zemsvītras piezīmē.

60. Turklāt ar šo izvēli tiek ievērots samērīguma princips.

61. Šajā ziņā no sprieduma lietā *Kik/ITSB*³⁷ izriet, ka Savienības likumdevēja īstenotā atšķirīgā attieksme ir iespējama ar nosacījumu, ka pastāv nepieciešamais līdzsvars starp dažādajām attiecīgajām interesēm³⁸.

62. Savienības likumdevējs apstrīdētajā regulā ir iekļāvis tulkošanas jomā piemērojamos noteikumus, tieši lai mazinātu atšķirīgo attieksmi valodu izvēlē, kā arī ietekmi, kāda šai izvēlei varētu būt uz saimnieciskās darbības subjektiem un ieinteresētajām personām.

63. Lai gan Spānijas Karaliste vienīgi uzsver mazāk labvēlīgo attieksmi pret tiem, kuri nevar saprast informāciju, jo tiem nav piekļuves Eiropas patentu pieteikumu tulkojumiem savā valodā (apstrīdētās regulas 4. un 6. pants), tomēr, vērtējot Savienības likumdevēja izvēles samērīgumu, man jāņem vērā arī atšķirīgā attieksme pret tiem, kuri iesniedz Eiropas patenta pieteikumu (apstrīdētās regulas 5. pants)³⁹.

64. Tādējādi, pirmām kārtām, Savienības likumdevējs ir pacenties apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktā norādīt, ka ieviestā sistēma “[n]eska[r]” šīs regulas 4. un 6. pantu⁴⁰.

65. No vienas puses, šis likumdevējs izveido tiesību normas attiecībā uz tulkojumiem strīda gadījumā.

66. Pirmkārt, strīda gadījumā saistībā ar iespējamu pārkāpumu, likumdevējs paredz piekļuvi informācijai iespējamā pārkāpēja izvēlētajā valodā. Tādējādi atbilstoši apstrīdētās regulas 4. panta 1. punktam, ja persona, iespējams, ir pārkāpusi VSEP, patenta īpašniekam par saviem līdzekļiem pēc minētās personas pieprasījuma ir jānodrošina tai VSEP tulkojums iesaistītās dalībvalsts, kurā noticis iespējamais pārkāpums, oficiālajā valodā vai tās iesaistītās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā ir iespējamā pārkāpēja domicils, pēc minētā pārkāpēja izvēles⁴¹.

67. Otrkārt, strīda gadījumā saistībā ar VSEP apstrīdētās regulas 4. panta 2. punktā ir noteikts, ka patenta īpašniekam par saviem līdzekļiem iesaistītajās dalībvalstīs pēc kompetentās tiesas pieprasījuma ir jānodrošina patenta pilns tulkojums minētās tiesas tiesvedības valodā⁴².

68. Treškārt, strīda gadījumā saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību tiesai, kurai tas jāizskata, ir jāņem vērā iespējamā pārkāpēja labticība, kurš, pirms saņemis apstrīdētās regulas 4. panta 1. punktā minēto tulkojumu, ir rīkojies, nezinādam vai bez pamatota iemesla zināt, ka aizskar VSEP, “jo īpaši”, ja iespējamais pārkāpējs ir MVU, fiziska persona, bezpeļņas organizācijas, universitātes un publiskas pētniecības organizācijas⁴³.

69. No otras puses, Savienības likumdevējs paredz pārejas pasākumus, sākot no apstrīdētās regulas piemērošanas brīža līdz brīdim, kad EPI attiecībā uz patentu pieteikumiem un specifikācijām būs augstas kvalitātes mašintulkošanas sistēma⁴⁴.

37 — EU:C:2003:434.

38 — 92. punkts.

39 — Šajā ziņā skat. spriedumu *Kik/ITSB* (EU:C:2003:434, 92. punkts).

40 — Mans izcēlums.

41 — Skat. arī apstrīdētās regulas preambulas 8. apsvērumu.

42 — Turpat.

43 — Skat. arī apstrīdētās regulas preambulas 9. apsvērumu.

44 — Komisijai būs jāierosina izbeigt šo pārejas periodu, ņemot vērā objektīvus vērtējumus, ko veiks neatkarīgu ekspertu komiteja. Katrā ziņā minētais periods beigsies pēc divpadsmit gadiem, skaitot no apstrīdētās regulas piemērošanas dienas (skat. apstrīdētās regulas 6. panta 3.–5. punktu).

70. Tādējādi apstrīdētās regulas 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka pārejas periodā jebkuru VSEP pieteikumu iesniedz kopā ar visas specififikācijas tulkojumu angļu valodā, ja lietvedības valoda ir vācu vai franču valoda, vai visas specififikācijas tulkojumu kādā no Savienības oficiālajām valodām, ja lietvedības valoda ir angļu valoda. Tātad tā ir garantija, ka minētajā periodā visi VSEP ir pieejami angļu valodā. Turklāt tulkojumi Savienības oficiālajās valodās tiks veikti manuāli un tos varēs izmantot, lai uzlabotu mašintulkošanas sistēmu.

71. Otrām kārtām, Savienības likumdevējs apstrīdētās regulas 5. pantā paredz kompensācijas shēmu tulkošanas izmaksu atlīdzināšanai personām, kuras Eiropas patenta pieteikumu nebūs iesniegušas kādā no EPI oficiālajām valodām.

72. Tā kā atbilstoši šai tiesību normai Eiropas patenta pieteikums var tikt iesniegts jebkurā no Savienības oficiālajām valodām, šīm personām varēs tikt atlīdzinātas visas tulkošanas izmaksas līdz noteiktam maksimālajam apmēram. Par šiem labuma guvējiem ir skaidri norādīts, ka tie ir MVU, fiziskās personas, bezpeļņas organizācijas, universitātes un publiskās pētniecības organizācijas, kuru domicils vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir kādā no dalībvalstīm⁴⁵.

73. Savienības likumdevējs tādējādi ir vēlējies aizsargāt tās personas vai organizācijas, kuras ir mazāk aizsargātas salīdzinājumā ar spēcīgākajām struktūrām, kurām ir vairāk līdzekļu un kuru darbinieku vidū ir kompetenti darbinieki, kuri var rakstīt Eiropas patentu pieteikumus tieši kādā no EPI oficiālajām valodām.

74. No šiem apsvērumiem izriet, ka Savienības likumdevēja izdarītā valodu izvēle atbilst leģitīmam mērķim un ka tā ir atbilstoša un samērīga, ņemot vērā garantijas un elementus, kuri mazina diskriminējošas sekas, ko šī izvēle radījusi.

75. Tādējādi, ņemot vērā visu iepriekš minēto, ierosinu Tiesai Spānijas Karalistes pirmo pamatu noraidīt kā nepamatotu.

B – Par otro pamatu, kas balstīts uz spriedumā lietā Meroni/Augstā iestāde izklāstīto principu pārkāpumu

1) Lietas dalībnieku argumenti

76. Spānijas Karaliste apgalvo, ka, apstrīdētās regulas 5. pantā un 6. panta 2. punktā deleģējama EPI kompensācijas shēmas tulkošanas izmaksu atlīdzināšanai administrēšanu un tulkojumu publicēšanu saistībā ar pārejas noteikumiem, Padome ir pārkāpusi spriedumā lietā *Meroni/Augstā* iestāde⁴⁶ izklāstītos principus, kas apstiprināti vēlākajā judikatūrā.

77. Padome, kura šaubās par šī pamata pieņemamību, ņemot vērā norādi uz atsevišķiem argumentiem, kas pausti lietā C-146/13 Spānija/Parlaments un Padome, kas pašlaik ir izskatīšanā Tiesā, vispirms norāda, ka Spānijas Karaliste neapstrīd to, ka tieši iesaistītajām dalībvalstīm ar EPI starpniecību ir jāadministrē kompensācijas shēma un jāpilda uzdevums publicēt tulkojumus. Savienības tiesības, pirmām kārtām, jāisteno dalībvalstīm, un attiecībā uz uzdevumiem, kas saistīti ar kompensācijas shēmu un tulkojumu publicēšanu, nebūtu nepieciešamības pēc vienādiem īstenošanas nosacījumiem LESD 291. panta 2. punkta izpratnē. Spriedumā lietā *Meroni/Augstā* iestāde⁴⁷ izklāstītie principi, kas apstiprināti vēlākajā judikatūrā, neesot atbilstīgi. Katrā ziņā šie principi esot ievēroti.

45 — Skat. arī apstrīdētās regulas preambulas 10. apsvērumu.

46 — EU:C:1958:7.

47 — Turpat.

78. Personas, kas iestājušās lietā, piekrīt Padomes apsvērumiem, kura uzskata, ka minētajā spriedumā izklāstītie principi nav piemērojami un ka tie katrā ziņā ir ievēroti.

2) Mans vērtējums

79. Ņemot vērā atbildes daļas, kuras sniegtas, izvērtējot ceturto un piekto pamatu saistībā ar maniem secinājumiem lietā C-146/13 Spānija/Parlaments un Padome, kas pašlaik ir izskatīšanā Tiesā, ierosinu Tiesai Spānijas Karalistes otro pamatu noraidīt kā nepamatotu.

C – Par trešo pamatu par juridiskā pamata neesamību apstrīdētās regulas 4. pantam

1) Lietas dalībnieku argumenti

80. Spānijas Karaliste apgalvo, ka juridiskais pamats, kas izmantots, lai ieviestu 4. pantu – kurā reglamentēts “tulkojums strīda gadījumā” –, apstrīdētajā regulā ir kļūdainš, jo šī tiesību norma neattiecas uz “valodas [lietojuma] noteikumiem” saistībā ar Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību apliecinājošiem dokumentiem saskaņā ar LESD 118. panta otro daļu, bet iekļauj atsevišķas procesuālās garantijas tiesvedībā.

81. Padome apgalvo, ka apstrīdētās regulas 4. pants nav procesuāla norma, bet gan ar to ir radīta norma par valodu lietojuma noteikumiem, un ka šī norma ir VSEP vispārējo valodu lietojuma noteikumu, kas izveidoti ar šo regulu, neatņemama un svarīga sastāvdaļa. Padome precizē, ka šī tiesību norma ir ļoti būtiska, jo tā aizpilda juridisku vakuumu, ņemot vērā, ka EPK paredzētajos valodu lietojuma noteikumos nav reglamentētas prasības attiecībā uz valodām strīda gadījumā. Turklāt, pēc Padomes uzskatiem, tā kā dalībvalstu procesuālās normas ar Savienības tiesībām nav saskaņotas, ir jāraugās, lai iespējamajam pārkāpējam vienmēr būtu tiesības saņemt pilnu attiecīgā VSEP tulkojumu. Tādēļ LESD 118. panta otrās daļas piemērošanas nosacījumi, kuros paredzēti valodu lietojuma noteikumi, kas attiecināmi uz visu patenta “pastāvēšanas laiku”, esot izpildīti.

82. Personas, kas iestājušās lietā, pievienojas Padomes argumentiem.

83. Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste un Zviedrijas Karaliste uzsver, ka LESD 118. panta otrajā daļā Savienības likumdevējam nav prasīts pilnībā saskaņot visus valodu lietojuma noteikumu vai attiecīgā intelektuālā īpašuma dokumenta tulkošanas noteikumu aspektus. Pēc Beļģijas Karalistes, Vācijas Federatīvās Republikas, Francijas Republikas, Ungārijas, Zviedrijas Karalistes, Apvienotās Karalistes, Parlamenta un Komisijas uzskatiem, apstrīdētās regulas 4. pants pilnībā varēja tikt ieviests regulā, kas pieņemta, pamatojoties uz LESD 118. panta otro daļu, jo šī tiesību norma esot šajā regulā paredzēto tulkošanas noteikumu būtiska daļa. Pat pieņemot, ka minētā tiesību norma nav ar minēto regulu ieviesto tulkošanas noteikumu neatņemama daļa, tās ieviešanai apstrīdētajā regulā neesot bijis nepieciešams izmantot citu juridisko pamatu, nevis LESD 118. panta otro daļu. Saskaņā ar judikatūru⁴⁸, ja, pārbaudot kādu Savienības aktu, atklājas, ka tam ir divi mērķi vai divas sastāvdaļas, un ja vienu no šiem mērķiem vai sastāvdaļām var atzīt par galveno vai izšķirošo, bet otrs ir tikai papildinošs, tad akts ir jāpamato tikai ar vienu juridisko pamatu. Šajā gadījumā tas tā ir.

2) Mans vērtējums

84. Spānijas Karaliste uzskata, ka apstrīdētās regulas 4. pants nav tiesību norma par LESD 118. panta otrajā daļā minētajiem valodu lietojuma noteikumiem un ka tāpat pēdējā minētā tiesību norma nevar tikt izmantota par juridisko pamatu, lai iekļautu atsevišķas procesuālās garantijas tiesvedībā.

48 — Skat. spriedumu Parlaments/Padome (C-130/10, EU:C:2012:472, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

85. Šādai analīzei nevaru piekrist turpmāk minēto iemeslu dēļ.

86. Jānorāda, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai “Savienības tiesību akta juridiskā pamata izvēle ir jāpamato ar objektīvu informāciju, ko Tiesa var pārbaudīt, tostarp ar šī akta mērķi un saturu”⁴⁹.

87. Uzreiz vēlos pieminēt, ka Spānijas Karaliste prasības pieteikuma 48. punktā – saistībā ar pirmo pamatu – ir norādījusi, ka ar apstrīdēto regulu tiešām ir paredzēti ļoti īpaši noteikumi Savienības oficiālo valodu lietojumam un ierobežojumam; tie tiešā nozīmē ir īsti “valodas [lietojuma] noteikumi”, kā paredzēts [to] juridiskajā pamatā, proti, LESD 118. panta otrajā daļā, un pašā Lēmumā par ciešāku sadarbību.

88. Ņemot vērā apstrīdētās regulas preambulas 16. apsvērumu, kurā izklāstīts, ka šīs regulas mērķis ir vienotu un vienkāršotu tulkošanas noteikumu izveide VSEP, kā arī ņemot vērā manu vērtējumu par pirmo pamatu un vērtējumu, kas tiks sniegts saistībā ar ceturto pamatu⁵⁰ un saistībā ar lūgumu daļēji atcelt apstrīdēto regulu⁵¹, uz kuriem vēlos norādīt, es, gluži pretēji, uzskatu, ka apstrīdētās regulas 4. pants ir cieši saistīts ar valodu lietojuma noteikumiem, jo tā mērķis ir mīkstināt Savienības likumdevēja izvēli attiecībā uz VSEP valodu lietojuma noteikumiem.

89. Piebūdišu, ka, ja apstrīdētās regulas 4. panta 4. punkts atšķiras no tās 4. panta 1. un 2. punkta tiktāl, ciktāl pirmajā minētajā tiesību normā nav paredzēti noteikumi par pašu tulkošanu strīda gadījumā, tad tomēr pirmā minētā tiesību norma ir saistīta ar apstrīdētās regulas 4. panta 1. punktu. Minētā tiesību norma ļauj Savienības likumdevējam ņemt vērā periodu, kurā ieinteresētās personas, iespējams, nezina par patentu tulkojuma neesamības dēļ⁵² un kurš rada kaitējumu, it īpaši MVU, fiziskajām personām vai bezpeļņas organizācijām, universitātēm, vai publiskās pētniecības organizācijām. Tādējādi apstrīdētās regulas 4. panta 4. punkts mīkstina šo tulkojuma neesamību, it īpaši ievērojot šo personu vai šo organizāciju labticību.

90. Šajā ziņā apstrīdētās regulas preambulas 9. apsvērumā ir precizēts, ka tiesai, kuras kompetencē būs katrā konkrētā gadījumā analizēt šo labticību, būs jāņem vērā EPI sāktās lietvedības valoda un pārejas periodā – tulkojums, kas iesniegts kopā ar vienota spēka pieprasījumu.

91. Ņemot vērā iepriekš minēto, ierosinu Tiesai Spānijas Karalistes trešo pamatu noraidīt kā nepamatotu.

D – Par ceturto pamatu, kas balstīts uz tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu

1) Lietas dalībnieku argumenti

92. Spānijas Karaliste būtībā apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts tiesiskās noteiktības princips tiktāl, ciktāl vispirms jau ar to esot ierobežotas saimnieciskās darbības subjektu iespējas saņemt informāciju. Tāpat tajā neesot precizēti noteikumi attiecībā uz publikācijām par vienota spēka piešķiršanu un reģistrāciju vienotas patentaizsardzības īpašajā reģistrā⁵³. Turklāt tajā saistībā ar kompensācijas shēmas administrēšanu neesot norādīts nedz izmaksu maksimālais apmērs, nedz tā noteikšanas veids. Bez tam tajā neesot paredzētas konkrētas sekas gadījumam, ja pārkāpējs ir rīkojies labticīgi. Visbeidzot, apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī mašīntulkošanas sistēma neesot pastāvējusi.

49 — Skat. spriedumu Apvienotā Karaliste/Padome (C-431/11, EU:C:2013:589, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 — Konkrētāk skat. šo secinājumu 113. un 114. punktu.

51 — Konkrētāk skat. šo secinājumu 127. un 128. punktu.

52 — Periodu, kurš ir tieši pirms apstrīdētās regulas 4. panta 1. punktā paredzētā tulkojuma saņemšanas.

53 — Vienotās patentaizsardzības reģistrs Regulas Nr. 1257/2012 2. panta e) punktā ir definēts kā reģistrs, kas ietilpst Eiropas patentu reģistrā, kurā tiek reģistrēts vienotais spēks, kā arī visi VSEP ierobežojumi, visas VSEP licences, jebkura VSEP nodošana, jebkura VSEP atcelšana vai dzēšana. Šis reģistrs ir pieejams tiešsaistē (skat. interneta vietni http://www.epo.org/searching/free/register_fr.html).

93. Padome uzskata, ka Spānijas Karalistes apgalvojumos nav ievēroti netiešās pārvaldības un subsidiaritātes principi, uz kuriem balstītas Savienības tiesības. Ar apstrīdēto regulu esot dalībvalstu ziņā atstāts konkrēti reglamentēt tādus aspektus kā kompensācijas shēma vai mašīntulkējumi. Saskaņā ar tiesiskās noteiktības principu apstrīdētajā regulā visiem noteikumiem neesot jābūt paredzētiem līdz pēdējam sīkumam, jo atsevišķus noteikumus varot paredzēt dalībvalstis vai arī tie varot tikt paredzēti deleģētajos aktos vai izpildes aktos.

94. Turklāt apstrīdētās regulas 4. panta 4. punktā esot noteikti būtiskie elementi un kritēriji, pēc kādiem tos piemēro valsts tiesa. Šajā tiesību normā neesot liegts valsts tiesai piespriest pārkāpējam sodu un pilnībā ir ļauts tai īstenot savu tiesu varu.

95. Personas, kas iestājušās lietā, pievienojas Padomes argumentiem.

96. Pirmām kārtām, Beļģijas Karaliste, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste un Komisija norāda, ka apstrīdētajā regulā, kopā ar Regulu Nr. 1257/2012, esot skaidri un precīzi paredzēti valodu lietojuma noteikumi un VSEP publicēšanas un reģistrēšanas noteikumi.

97. Otrām kārtām, Beļģijas Karaliste, Francijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Apvienotā Karaliste un Komisija apgalvo, ka apstrīdētā regula neliedz ieinteresētajām personām piekļūt informācijai, kas nepieciešama, lai veiktu savu darbību, jo visi VSEP saskaņā ar Regulas Nr. 1257/2012 9. panta 1. punkta b) un h) apakšpunktu būs minēti Vienotās patentaizsardzības reģistrā, kurš būs pieejams tiešsaistē. Protams, VSEP specifikācija tiks publicēta tikai vienā valodā. Tomēr šis ierobežojums neradīs ieinteresētajām personām tiesisko nenoteiktību, ņemot vērā EPI mašīntulkošanas sistēmas.

98. Trešām kārtām, Dānijas Karaliste, Francijas Republika, Ungārija, Zviedrijas Karaliste, Apvienotā Karaliste un Komisija uzskata, ka apstrīdētās regulas 4. panta 1. un 3. punkta normās ir pastiprināta tiesiskā noteiktība strīda gadījumā attiecībā uz iespējamu VSEP pārkāpumu. Ar apstākli, ka paredzētajam tulkojumam nav juridiska spēka, netiekot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips, jo juridiskais spēks esot labāk nodrošināts, ja autentiska ir tikai viena valoda. Ar apstrīdētās regulas 4. panta 4. punktu tiekot īpaši aizsargātas atsevišķas personas, pret kurām vērsti strīdi attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību.

99. Visbeidzot, ceturtām kārtām, Francijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Apvienotā Karaliste un Komisija uzsver, ka apstrīdētā regula nerada nekādu tiesisko nenoteiktību attiecībā uz tās 5. pantā paredzētās kompensācijas shēmas regulējumu, jo neesot nepieciešams šajā regulā noteikt maksimālo apmēru, kurā iekļaujoties atsevišķi pieteikuma iesniedzēji varēs prasīt visu tulkošanas izmaksu atlīdzību, tiktāl, ciktāl šis noteikums varētu tikt paredzēts ar vēlāku izpildes aktu.

2) Mans vērtējums

100. Izsmeltošam ievadam jāatgādina, ka saskaņā ar tiesiskās noteiktības principu, kas ir viens no vispārējiem Savienības tiesību principiem, tiesību normām ir jābūt "skaidrām un precīzām un ar paredzamu iedarbību", lai tādējādi ieinteresētās personas varētu novērtēt savu juridisko situāciju un attiecības, ko reglamentē Savienības tiesību sistēma⁵⁴.

101. Tātad ir jāpārbauda, vai Spānijas Karalistes izvirzītie argumenti liecina, ka šis princips būtu pārkāpts.

54 — Skat. spriedumu *LVK* – 56 (C-643/11, EU:C:2013:55, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

102. Attiecībā uz šīs dalībvalsts argumentu, ka ar apstrīdēto regulu esot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips, jo VSEP netiek tulkots visās valodās, un ka tārad esot ierobežotas saimnieciskās darbības subjektu iespējas saņemt informāciju, vēlos norādīt uz vērtējumu, ko esmu sniedzis saistībā ar pirmo pamatu, no kura izriet, ka šis arguments ir jānoraida.

103. Saistībā ar Spānijas Karalistes apgalvojumu, ka apstrīdētajā regulā neesot paredzēta nedz publikācija par vienota spēka piešķiršanu, nedz noteikumi, saskaņā ar kuriem tiks veikta reģistrācija vienotas patentaizsardzības īpašajā reģistrā, par ko ir atbildīga EPI, nedz arī tas, vai tā tiks veikta trijās valodās saskaņā ar EPK 14. pantu, domāju, ka šis arguments ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kādus norādījušas dažas personas, kas iestājušās lietā, – saistībā ar apstrīdētās regulas, Regulas Nr. 1257/2012 un EPK normu interpretāciju savstarpējā kopsakarā.

104. Apstrīdētās regulas 3. panta 2. punktā ir minēts, ka vienota spēka pieprasījumu, kas minēts Regulas Nr. 1257/2012 9. pantā, iesniedz lietvedības valodā⁵⁵, kas noteikta apstrīdētās regulas 2. panta b) punktā⁵⁶.

105. Savukārt Regulas Nr. 1257/2012 9. panta 1. punkta h) apakšpunktā ir noteikts, ka EPI raugās, lai vienotais spēks tiktu minēts Vienotās patentaizsardzības reģistrā, tiklīdz ir iesniegts vienota spēka pieprasījums.

106. Turklāt atbilstoši minētās regulas 3. panta 1. punkta pirmajai daļai “Eiropas patentam, kas piešķirts ar vienādu pretenziju kopumu attiecībā uz visām iesaistītajām dalībvalstīm, *ir vienots spēks iesaistītajās dalībvalstīs, ja tā vienotais spēks ir reģistrēts Vienotās patentaizsardzības reģistrā*”⁵⁷.

107. Bez tam EPK 14. panta 8. punktā ir norādīts, ka ieraksti Eiropas patentu reģistrā tiek veikti trijās EPI oficiālajās valodās un ka šaubu gadījumā autentisks ir ieraksts lietvedības valodā.

108. Manuprāt, no pēdējās minētās tiesību normas un no Regulas Nr. 1257/2012 2. panta e) punkta izriet, ka ieraksts Vienotās patentaizsardzības reģistrā tiek veikts trijās EPI oficiālajās valodās.

109. Attiecībā uz Spānijas Karalistes argumentu saistībā ar apstrīdētās regulas 5. pantā paredzētās kompensācijas shēmas regulējumu, saskaņā ar kuru neesot precizēts nedz atlīdzības maksimālais apmērs, nedz tā noteikšanas veids, ir jāņem vērā turpmāk izklāstītie apstākļi, lai šo argumentu noraidītu.

110. Regulas Nr. 1257/2012 9. panta 2. punktā ir paredzēts, ka iesaistītās dalībvalstis kā EPK līgumslēdzējas valstis nodrošina darbību, kas saistītas ar šīs regulas 9. panta 1. punktā minētajiem uzdevumiem, pārvaldību un uzraudzību⁵⁸ un ka tālab tās izveido Eiropas Patentu organizācijas Administratīvās padomes Izraudzīto komiteju⁵⁹ EPK 145. panta izpratnē⁶⁰.

111. Tādējādi Izraudzītajai komitejai būs jāpieņem lēmums attiecībā uz apstrīdētās regulas 5. pantā minētās kompensācijas shēmu – shēmu, kura ir jāadministrē EPI.

55 — Atgādinu, ka Regulas Nr. 1257/2012 9. panta 1. punkta g) apakšpunktā ir paredzēts, ka EPI nodrošina, ka Eiropas patenta īpašnieka vienota spēka pieprasījums tiek iesniegts EPK 14. panta 3. punktā minētajā lietvedības valodā ne vēlāk kā viena mēneša laikā no paziņojuma par patenta piešķiršanu publicēšanas *Eiropas Patentu Biļetenā*.

56 — Lietvedības valoda ir valoda, kas tiek lietota EPI procedūrā EPK 14. panta 3. punkta izpratnē.

57 — Mans izcēlums.

58 — Skat. 128.–131. punktu manos secinājumos lietā C-146/13 Spānija/Parlaments un Padome, kas pašlaik ir izskatīšanā Tiesā.

59 — Turpmāk tekstā – “Izraudzītā komiteja”.

60 — Atbilstoši šai tiesību normai līgumslēdzēju valstu grupa var iecelt Izraudzīto komiteju, lai kontrolētu atbilstoši EPK 143. panta 2. punktam izveidoto īpašo iestāžu darbību. Izraudzītās komitejas sastāvu, pilnvaras un darbību nosaka līgumslēdzēju valstu grupa.

112. Šajā ziņā vēlos uzsvērt, ka Izraudzītās komitejas 7. sanāksmē Minhenē 2004. gada 26. martā tā pieņēma noteikumus par kompensācijas shēmu pieteikumu, kuri iesniegti kādā no Savienības oficiālajām valodām, kas nav EPI oficiālā valoda, tulkošanas izmaksu atlīdzināšanai. Tomēr Kompensācijas shēmas finanšu aspekti, tostarp atlīdzības apmērs, vēl tiks apspriesti⁶¹.

113. Tādējādi saimnieciskās darbības subjekti un visas ieinteresētās personas varēs zināt kompensācijas shēmas noteikumus laikā, kad ligumslēdzējas dalībvalstis ar Izraudzītās komitejas starpniecību šos noteikumus ievieš.

114. Minētajos noteikumos katrā ziņā būs jāņem vērā apstrīdētās regulas preambulas 10. apsvērums, atbilstoši kuram būtu jāatlīdzina papildu izmaksas par tulkošanu no patenta pieteikuma valodas EPI lietvedības valodā, papildus pašlaik spēkā esošajiem EPI noteikumiem.

115. Attiecībā uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru tulkojumam, kuru strīda gadījumā nodrošina patenta īpašnieks, neesot nekāda juridiska spēka, es pievienojos argumentiem, ko izvirzījušas dažas personas, kas iestājušās lietā, jo tiesiskās noteiktības princips nenoliedzami tiek labāk nodrošināts, ja autentiska ir tikai viena valoda. Nesaprotu, kā šis princips varētu tikt ievērots, ja būtu daudz iespējamo pārkāpēju vairākās dalībvalstīs. Ja visi tulkojumi būtu autentiski, rastos risks, ka starp dažādajām valodu versijām varētu būt atšķirības un, attiecīgi, tiesiskā nenoteiktība. Tādēļ šis apgalvojums ir jānoraida.

116. Attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru – atšķirībā no noteikumiem par Kopienas preču zīmi – neesot tādas tiesību normas, ar ko būtu aizliegts labticīgām trešajām personām, kuras pārkāpušas patentu, piespriest atlīdzināt zaudējumus, jo apstrīdētās regulas 4. panta 4. punktā nav paredzētas konkrētas sekas, kādas ir labticīgas trešās personas izdarītam patenta pārkāpumam, vēlos to atspēkot ar faktu, ka nekas neliedz Savienības likumdevējam paredzēt vienādus tiesiskos noteikumus attiecībā uz Kopienas preču zīmi un VSEP. Turklāt atgādinu, ka šis likumdevējs katra atsevišķā gadījuma vērtējumā, kāds būs jāveic valsts tiesai, ir centies atjaunot zināmu līdzsvaru, paredzēdams, ka minētajai tiesai būs jāņem vērā iespējamā pārkāpēja labticība⁶². Konkrētās sekas šim iespējamajam pārkāpējam izrietēs no šī faktiskā un juridiskā vērtējuma. Tādējādi minētā tiesa varēs pilnīgi neatkarīgi piespriest atlīdzināt zaudējumus, tāpat varēs arī to nepiespriest. Tātad no apstrīdētās regulas 4. panta 4. punkta teksta var skaidri secināt, ka kompetentajai tiesai ir jāņem vērā iespējamā pārkāpēja labticība.

117. Visbeidzot, attiecībā uz Spānijas Karalistes apgalvojumiem attiecībā uz mašintulkošanas noteikumiem un uz pārejas normām vēlos norādīt, ka pārejas perioda ilgums ir balstīts uz laiku, kāds var būt nepieciešams, lai izstrādātu mašintulkojumu sistēmu, lai patentu pieteikumu un specifikāciju tulkojumi visās Savienības oficiālajās valodās būtu efektīvi un augstas kvalitātes.

118. Šajā ziņā vēlos pieminēt, ka šīs sistēmas ieviešana sākās 2004. gadā ar ierobežotu valodu skaitu. Tad minētā sistēma tika paplašināta tādējādi, lai līdz 2014. gadam būtu iespējams veikt mašintulkojumus visu EPK dalībvalstu valodās un tātad – Savienības oficiālajās valodās no angļu valodas un uz angļu valodu⁶³.

61 — Skat. interneta vietni http://www.epo.org/news-issues/news/2014/20140328a_fr.html.

62 — Kā redzējām iepriekš, šī tiesību norma mikstina sekas tam, ka VSEP tiek tulkoti ierobežotā skaitā valodu.

63 — Skat. 7.3.2. punktu, 34. lpp., Komisijas analizē par ietekmi, kas minēta 24. zemsvītras piezīmē.

119. Turklāt nedrīkst aizmirst, ka apstrīdētā regula tiks piemērota dienā, kad stāsies spēkā VPT nolīgums, un ka Savienības likumdevējs norāda – ja pārejas periods netiks izbeigts, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu⁶⁴, tad šis periods beigsies pēc divpadsmit gadiem, skaitot no minētās dienas⁶⁵. Manuprāt, tādējādi EPI paliek pietiekami daudz laika, lai sasniegtu augstas kvalitātes mašintulkošanas sistēmu, jo vairāk tādēļ, ka šī sistēma tiks uzlabota ar manuālajiem tulkojumiem, kas tiks veikti minētajā periodā, kas garantē informācijas ticamību⁶⁶.

120. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai Spānijas Karalistes ceturto pamatu noraidīt tādēļ, ka, izskatot šīs dalībvalsts izvirzītos argumentus, nav konstatēts, ka tiesiskās noteiktības princips būtu pārkāpts, jo apstrīdētās regulas, Regulas Nr. 1257/2012 un EPK normas ir pietiekami skaidras, precīzas un ar paredzamu iedarbību.

E – Par piekto pamatu par Savienības tiesību autonomijas principa pārkāpumu

1) Lietas dalībnieku argumenti

121. Spānijas Karaliste apgalvo, ka apstrīdētās regulas 7. pants ir pretrunā Savienības tiesību autonomijas principam, jo tajā ir nošķirta, pirmkārt, šīs regulas stāšanās spēkā un, otrkārt, tās piemērošana 2014. gada 1. janvārī, vienlaikus norādot, ka šī diena tiks atlikta, ja nebūs stājies spēkā VPT nolīgums. Šajā lietā VPT nolīguma pusēm esot piešķirtas pilnvaras noteikt Savienības tiesību normas spēkā stāšanās dienu⁶⁷ un tādējādi – izmantot tās kompetenci.

122. Padome apliecina, ka, lasot kopā Regulas Nr. 1257/2012 preambulas 9., 24. un 25. apsvērumu var secināt, politiskā izvēle – kādu Savienības likumdevējs izdarījis, lai nodrošinātu VSEP pienācīgu darbību, judikatūras saskaņotību un tārad tiesisko noteiktību, kā arī labu izmaksu un efektivitātes attiecību patentu īpašniekiem – ir bijusi piesaistīt VSEP tādas atsevišķas tiesu iestādes darbībai, kurai vajadzētu būt izveidotai, vēl pirms tiek piešķirts pirmais VSEP. Šajā ziņā neesot nekādu juridisku šķēršļu tam, lai izveidotu saikni starp VSEP un vienotu patentu tiesu – kas esot pietiekami pamatota ar Regulas Nr. 1257/2012 preambulas 24. un 25. apsvērumu. Turklāt likumdošanas praksē esot vairāki piemēri saiknei starp Savienības akta piemērojamību un ar šo aktu nesaistītu notikumu.

123. Personas, kas iestājušās lietā, pievienojas Padomes argumentiem.

2) Mans vērtējums

124. Šī piektā pamata vērtējumam vēlos norādīt uz saviem secinājumiem lietā C-146/13 Spānija/Parlaments un Padome, kas pašlaik ir izskatīšanā Tiesā, un, konkrētāk, uz vērtējumu par prasības sestā pamata pēdējo daļu, kā arī septīto pamatu, lai ierosinātu Tiesai minēto piekto pamatu noraidīt kā nepamatotu.

64 — Atbilstoši šīs regulas 6. panta 3. un 4. punktam Komisija var izbeigt pārejas periodu sešus gadus, sākot no minētās regulas piemērošanas dienas, ņemot vērā neatkarīgu ekspertu komitejas pirmo vērtējumu, un pēc tam reizi divos gados, pamatojoties uz šīs komitejas vēlākajiem vērtējumiem.

65 — Skat. apstrīdētās regulas 6. panta 5. punktu.

66 — Skat. šīs regulas preambulas 12. apsvērumu.

67 — Pieņemu, ka ir domāta spēkā stāšanās diena.

F – Par pakārtoti pausto lūgumu daļēji atcelt apstrīdēto regulu

1) Lietas dalībnieku argumenti

125. Padome, formāli neiebilstot pret Spānijas Karalistes pakārtoto lūgumu, vēlas noskaidrot, cik atbilstīgi ir pamati, kas izvirzīti šī lūguma pamatojumam, un piebilst, ka apstrīdētās regulas 7. panta 2. punkta daļēja atcelšana katrā ziņā nav iespējama, jo šī tiesību norma nav nodalāma no pārējām šīs regulas normām. Vācijas Federatīvā Republika piebilst, ka prasība nav pieņemama tiktāl, ciktāl tās priekšmets ir minētās regulas 4. panta, 5. panta, 6. panta 2. punkta un 7. panta 2. punkta atcelšana, jo apstrīdētās regulas 4.–6. pants esot VSEP valodu lietojuma noteikumu neatņemama sastāvdaļa un šīs regulas 7. panta 2. punkta atcelšana grozītu VSEP un tātad – minētās regulas raksturu.

126. Spānijas Karaliste uzsver, ka lūgumu par daļēju atcelšanu ir paudusi tikai pakārtoti. Turklāt Vācijas Federatīvās Republikas argumenti nepieļaujot nekādus lūgumus par daļēju atcelšanu.

2) Mans vērtējums

127. Atgādinu, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības aktu ir iespējams daļēji atcelt tikai tad, ja tiesību normas, kuras prasīts atcelt, ir iespējams nodalīt no pārējā tiesību akta. Tiesa ir vairākkārt nolēmusi, ka šī nodalāmības prasība nav izpildīta, ja tiesību akta daļēja atcelšana groza šī akta būtību⁶⁸.

128. No mana vērtējuma par pirmo, trešo un ceturto pamatu izriet, ka apstrīdētās regulas 4. un 5. panta mērķis ir mīkstināt Savienības likumdevēja izvēli attiecībā uz VSEP valodu lietojuma noteikumiem. Šajā ziņā nav iedomājami nodalīt šīs apstrīdētās regulas tiesību normas, neietekmējot tās būtību.

129. Attiecībā uz apstrīdētās regulas 6. panta 2. punktu – kurā ir atsauce uz Regulas Nr. 1257/2012 9. panta 1. punkta d) apakšpunktu, – un 7. panta 2. punktu vēlos attiecīgi norādīt uz 189.–195. punktu un uz 198. punktu savos secinājumos lietā C-146/13 Spānija/Parlaments un Padome, kas pašlaik ir izskatīšanā Tiesā, lai secinātu, ka šīs tiesību normas nevar būt nodalāmas no pārējās apstrīdētās regulas.

130. Tādējādi uzskatu, ka lūgums daļēji atcelt apstrīdēto regulu, ko pakārtoti paudusi Spānijas Karaliste, nav pieņemams.

131. Tā kā neviens no pamatiem, ko Spānijas Karaliste izvirzījusi prasības pamatojumam, nevar tikt apstiprināts, šie pamati ir jānoraida.

IV – Secinājumi

132. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, un Eiropas Savienības Padome un personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁶⁸ — Skat. spriedumu lietā Komisija/Parlaments un Padome (C-427/12, EU:C:2014:170, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).